

Catalunya i el dret a decidir

MIQUEL RUBIROLA I TORRENT

A Catalunya es dona una consciència de la pròpia identitat, manifestada repetidament al llarg de la història. Aquesta consciència ha permès als catalans resistir a fortes pressions d'assimilació. És una consciència basada en una llengua pròpia; en un passat històric específic que ha deixat pòsits com ara un dret civil propi diferenciat dels corresponents drets civils espanyols i francès; en una cultura particular definida en una diversitat de formes i estils de vida que es tradueixen en la cuina, les formes arquitectòniques, literàries i artístiques.

A Catalunya es donen les condicions perquè puguem parlar d'un poble, una nació, sense que haguem de forçar gens el llenguatge. Una nació caracteritzada per: assentament continuat, mil·lenari, d'un mateix territori; existència d'institucions polítiques i civils pròpies; una llengua comuna; unes tradicions i una història que en possibilita el record.

Hi ha un principi democràtic establert a la Resolució 2.625 de les Nacions Unides (ONU) que diu així: "En virtut del principi d'igualtats de drets i de la lliure determinació dels pobles, consagrat a la Carta de les Nacions Unides, tots els pobles tenen el dret de determinar lliurement, sense ingerència externa, la seva condició política i de prosseguir el seu desenvolupament econòmic, social i cultural, i tot Estat té el deure de respectar aquest dret de conformitat amb les disposicions de la Carta." És a l'empara d'aquesta resolució de l'ONU i dels drets de la Carta Magna de les Nacions Unides que el poble català pot determinar "la seva pròpia condició política" de manera democràtica.

Aquesta Resolució 2.625 de les Nacions Unides, de data 16 de desembre de 1966, fou ratificada per l'Estat espanyol el 30 d'abril de 1977. L'Estat espanyol, per tant, està obligat a complir i respectar el contingut d'aquesta resolució. Fet que és establert de manera explícita a l'article 96 de la Constitució Espanyola de 1978, que diu: "Els tractats internacionals passen a formar part de l'ordenament jurídic intern." Aquest és el cas dels pactes signats amb l'ONU.

El principi democràtic establert per l'ONU i reconegut per l'Estat espanyol i concretat a la Constitució espanyola vigent comporta que un poble, una nació, dins un marc territorial concret, decidei-

xi lliurement el seu destí, adoptant un determinat tipus d'organització política que consideri adient. Això és el que s'anomena "dret a l'autodeterminació". I com diu la mateixa resolució de l'ONU, hi pot haver formes diverses de l'exercici d'aquest "dret de decidir la pròpia condició política". Pot concretar-se en "l'establiment d'un Estat sobirà i independent; la lliure associació o integració en un Estat independent, o l'adquisició de qualsevol altra condició política decidida pel poble".

No hi ha dubte que a Espanya tenen dret a decidir la pròpia condició política tots els pobles de l'Estat que ho sol·licitin i de manera especial Catalunya, el País Basc i Galícia. A Catalunya, el nostre Parlament, en dues ocasions, el 1989 i el 1991, ha proclamat de manera solemne el dret a l'autodeterminació com a fet irrenunciable i s'ha reservat l'oportunitat d'exercir-lo quan ho consideri necessari. En aquest moment històric hi ha a Catalunya un ampli moviment de ciutadans i de representants polítics que reclamen aquest dret a decidir. A Catalunya hi ha sectors cívics, socials, econòmics i polítics que, partint de sensibilitats diverses i d'ideologies distintes, demanen que s'avanci democràticament cap al lliure exercici del dret a decidir.

La manca d'èxit de l'encaix polític de Catalunya a Espanya i el qüestionament sistemàtic i les modificacions substancials introduïdes a l'Estatut d'Autonomia de 2006 han comportat que la societat catalana, de manera creixent, reclami el dret a bastir un model català propi que tingui per objectiu la possibilitat de construir un país nacionalment integrador, socialment cohesionat i econòmicament pròsper.

En els darrers trenta anys de democràcia la situació de Catalunya en relació

Com celebros la diada de Sant Jordi?

LLUÍS ARMENGOL

Jesuïta (†)

amb Espanya s'ha caracteritzat massa sovint per factors que continuen influint molt negativament en la nostra vida col·lectiva. N'esmentem quatre: el primer, el fet que l'Estat detreu de la societat catalana, any rere any, més d'un 10% de la seva riquesa (PIB), més de 19.000 milions d'euros que cada any van a Espanya i no tornen (és el que s'anomena el dèficit fiscal). Aquest dèficit fiscal continuat i significatiu està frenant de manera dramàtica el creixement econòmic i social del nostre país. Segon: els textos legals s'interpreten des de l'Estat de manera arbitrària i àdhuc s'oblida la seva aplicació. Tercer: no hi ha cap voluntat per part dels governs de l'Estat de diferent color polític, PSOE o PP, de complir les lleis quan afavoreixen les competències de la Generalitat o la identitat de Catalunya. I quart: és quasi impossible defensar-nos davant les altes instàncies judicials espanyoles que, sovint, estan completament polititzades a favor dels grans partits espanyols.

La creixent demanda social existent a Catalunya del dret a decidir obeeix a factors reals, poc qüestionables, i constata el fracàs del model polític vigent a Espanya respecte a Catalunya.

A sant Jordi se'l representa com a vencedor en la lluita contra el drac i també com a defensor d'una donzella. Sens dubte que en això hi ha una bona dosi de llegenda. Però, almenys, el seu patronatge ens hauria d'estimular a lluitar contra el drac, és a dir, contra el mal, contra tota mena de mal, i també a estar sempre al costat dels dèbils i indefensos. Renovar aquest doble compromís és una bona manera de celebrar la festa del nostre patró.

En aquesta diada, és típic regalar un llibre. És un bon costum. Tal com deia Joan XXIII, així com l'aliment és necessari per a la vida del cos, la bona lectura és necessària per a la vida de l'esperit. És clar que no tots els llibres tenen el mateix valor. Cal saber seleccionar-los i escollir aquells que realment són enriquidors. Però qui no llegeix, qui s'accontenta d'estar passivament davant la tele, s'empobreix espiritualment. Regalar bons llibres és anar-nos introduint, nosaltres i els fills, en l'hàbit de llegir, que, bàsicament, s'adquireix a casa.

També, aquest dia, es veuen pels nostres carrers molts homes portant una rosa a la mà. És bonica, aquesta tradició. Amb una cosa tan senzilla, però tan delicada com una flor, es pot expressar un sentiment molt profund: l'estimació. És una manera de dir a l'altre: "He pensat en tu, et vull fer feliç." En aquesta diada, poques dones, a Catalunya, es queden sense rosa. I si alguna s'hi queda, que no s'entristeixi. Que alci el cor al Senyor i Ell li farà sentir la seva estimació, la millor rosa que es pot rebre.

Hauríem de saber aprofitar aquesta celebració per anar aconseguint que la nostra fe sigui cada vegada més ferma, més culta, delicada i fraternal, com ens suggereix la figura del sant i les roses i els llibres típics d'aquesta diada. Però, per tal que aquests bons desigs no quedin en flor d'un dia, cal que connectem la nostra vida amb Jesús, el cep veritable, a través del qual ens arriba la saba vivificant que ens dóna la força per aconseguir-ho.

**NOU-CLIMA
INSTAL·LACIONS**

Joan Lucas · Jaume Codoñés

Riera Pare Fita, 63 - Local 3
08350 ARENYS DE MAR
Tel./Fax: 93 795 74 72
nouclima@grupouni2.com

Instal·lacions
Gas
Gasoil
Calefacció
Propà
Energia Solar
Aire Condicionat
Llum
Aigua
Tancaments d'Alumini
Tractaments d'Aigua
Cuïnes i Banys

Agent col·laborador de:

gasNatural
Serveis

L. M. Infants

Roba - Sabateria - Puericultura

Riera P. Fita, 21 - 93 792 37 68
08350 Arenys de Mar

Vine a veure la nova col·lecció de vestits de Primera Comunió, sabates i complements i àmplia gamma de vestits de bateig.